

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu,
Constantin Alerguș, Petru Moraru,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, declarat de condamnatul

***Bucila Mihail Mihail**, născut la
24 iulie 1979 în Ucraina, reg. Odessa, r-nul Beleaevka, s.
Troïtkoe, locuitor al s. Bahmut, r-nul Călărași, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 23.10.2012 – 29.04.2013,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.05.2013 – 11.06.2013,</i>
<i>instanța de recurs ordinar:</i>	<i>24.09.2013 – 27.11.2013,</i>
<i>instanța de recurs în anulare:</i>	<i>29.09.2014 – 16.10.2014,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>15.10.2015 – 18.11.2015,</i>
<i>instanța de recurs ordinar:</i>	<i>25.10.2016 – 30.03.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 29 aprilie 2013, Bucila Mihail a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 16.09.2012.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și Boța Artur, dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 16 septembrie 2012, ora 15.30, inculpații Bucila M. și Boța A., fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe teritoriul gării feroviare din or. Strășeni, l-au atacat pe Cepoi I., unde Bucila M. l-a apucat de mâini și i-a luat din buzunarul cămășii 100 dolari SUA, apoi a scos un cuțit și a început să-l amenințe. Partea vătămată a fugit, dar a fost ajuns de Boța A., care l-a lovit cu capul în față,

sustrăgându-i 150 lei. Astfel, inculpații i-au pricinuit lui Cepoi I. vătămări corporale neînsemnate și o dauna considerabilă în sumă de 1350 lei.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, săvârșită de doua persoane, cu aplicarea altui obiect folosit în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că infracțiunea comisă este una gravă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate, anterior a fost condamnat de mai multe ori, antecedentele fiind stinse, însă nu și-a făcut concluziile necesare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Vladislav Negura și inculpatul au declarat apeluri, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Apelanții au invocat că sentința este nemotivată, bazată pe presupuneri, lipsită de orice suport probatoriu. Nu au fost prezentate probe, nici măcar indirecte, ce ar demonstra folosirea armei sau altui obiect adaptat de către inculpat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe administrate, iar argumentele inculpatului, precum că probele ar fi fost dobândite cu încălcarea procedurii penale, nu și-au găsit confirmarea.

5. Avocatul Vladislav Negura și inculpatul au declarat recursuri ordinare, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurenții au indicat că hotărârile judecătorești sunt nemotivate și fără suport probatoriu.

Acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra folosirea armei sau altui obiect adaptat de către inculpat. Astfel, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, partea vătămată nu a fost citat și audiat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2013, ambele recursuri au fost declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Instanța de recurs a statuat că nu au fost stabilite presupusele erori de drept, invocate de recurenți.

Instanțele de fond și apel au judecat cauza cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, a dat probelor o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine circumstanțele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsa echitabilă faptei comise.

Astfel, instanța de apel corect a conchis ca nu are motive de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, în situația în care declarațiile lor sunt consecutive, au o succesiune logică și sunt confirmate inclusiv prin procesul-verbal de sesizare, raportul de expertiza medico-legală nr. 4774 din 17.09.2012,

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 16.09.2012, proceselor-verbale de confruntare a părții vătămate cu inculpații.

7. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

8. La 19 septembrie 2014, condamnatul a declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că nu a săvârșit infracțiunea imputată, învinuirea înaintată fiind abuzivă și neconfirmată prin probe, iar sentința – nemotivată și bazată pe presupuneri.

9. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2014, recursul a fost declarat inadmisibil, ca fiind depus peste termen.

Instanța de recurs a constatat că nu a fost respectat termenul de 6 luni de declarare a recursului în anulare.

10. La 25 august 2015, condamnatul a declarat apel repetat, solicitând casarea sentinței instanței de fond și rejudecarea cauzei.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, apelul a fost respins ca inadmisibil.

Instanța de apel a statuat că inculpatul deja a epuizat căile de atac împotriva sentinței. Asupra sentinței contestate s-au expus instanțele de apel și de recurs, astfel că instanța de apel nu se va expune asupra fondului apelului, nefiind constatate careva temeuri de a interveni asupra legalității și temeiniciei sentinței instanței de fond.

12. La 23 noiembrie 2015, condamnatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că sentința este neîntemeiată și ilegală, iar examinarea cauzei a avut loc cu încălcări procesuale.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 12. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

14. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul Bucila Mihail Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 aprilie 2016.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Constantin Alerguș

Petru Moraru